

STEZKA PLNÁ STRAŠIDEL

Kdo chce mít pamětní minci hezkou,
musí projít strašidelnou stezkou!
Na konci stezky tajné heslo znáš,
za něj pak pamětní minci máš!
Pokud se strašidla nebudeš báti,
nápovědou jedno písmenko dá ti.
Z písmenek potom heslo poskládáš,
u nás si pamětní minci vyžádáš!
Když ti strašidlo nápovědu nedá,
v jeho textu ji najde ten, kdo hledá!

NÁZEV STRAŠIDLA	ZÍSKANÉ PÍSMENKO
ČARODĚJNICE ČMUNDIMŮRA	
KRASOJEDKA POPÍNAVÁ	
BLESKAVA HROMOVITÁ	
ŠUPINATEC PODVODNÍ	
MUCHOMŮRKA PŘIČMOUDLÁ	
KINDRŽROUT OBECNÝ	
ČLOBRDOŽROUT LESNÍ	
PSOVYL PSOVITÝ	
ŽÁBOBRČÁL PLESNIVÝ	
SMRKOBÁC LÁVOVÝ	
POPELOVKA PLÁPOLAVÁ	
BAKTERIUS SVĚTELNÝ	
STROMOTLUČ HROZIVÝ	
REZIVKA ŠIŠKOPÁDNÁ	
PLOŘÍZEK KULATÝ	
KEBLUKA KVĚTOVANÁ	
KUŠBURÁC MODRÝ	
FOUKATÁN VĚTRNÝ	
LISTONATKA UPADAVÁ	
ČEKULÁTKA JEDOVATÁ	

Návrhy obrázků:
 Základní škola 1.stupeň
 Pohádky napsal:
 Hanka Krejčová
 Graficky zpracoval:
 Mgr. Marie Scheerbaumová
 Kamila Žilčáková
 Editace: Ing. Iveta Adamcová

Evropská unie
 Evropský fond
 pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
 Česká republika –
 Svobodný stát Bavorsko
 2014–2020

1. ČARODĚJNICE ČMUNDIMŮRA

Jestli jste si mysleli, že znáte přírodu lépe než kdo jiný, možná byste si nejprve měli přečíst pár řádků o čarodějnici Čmundimůře. Po dešti les voní po dřevě, ze stromů kapají poslední kapčky deště a z lesů se páří mlha. V takovémto nečase dostává čarodějnice Čmundimůra obrovskou chuť na míchané muchomůrky, kořeněné lidskými slzami. Zadělá muchomůrky ve velkém kotlíku a tím rozdělá kouř, který se roznese po celém lese a vypadá přesně jako mlha. Kouř nebo mlha? Mlha nebo kouř? Kdo se v tom má vyznat? V rozneseném mlhokouři se vždycky alespoň jeden lidský tvor ztratí a nejlépe, když se ztratí malé dítě - takový pidi malý lidský tvoreček. Abyste tomu rozuměli - velký lidský tvor, ten se ztratí, ale nic moc z něj neukápně, maximálně tři až čtyři slzy a s tím toho moc neokořeníte. Ale když se ztratí v mlhokouři pidi mini malé dítě, to je potom slz - celé potoky. Kolikrát čarodějnici Čmundimůře zbyde ještě na dva další kotlíky s míchanými muchomůrkami. Jednoho podzimního měsíce bylo tolik muchomůrek, že čarodějnice Čmundimůra udělala mlhokouř na celé dva týdny! Deset pidi mini malých dětí se ztratilo hned první týden a naplakaly jí tolik slz, že měla do zásoby na celou zimu! Ten druhý týden jen spokoje-

ně odpočívala, protože se přejedla výbornými míchanými muchomůrkami. My nevíme jak vy, ale když je mlha, tedy mlhokouř, nevytáhneme paty z domu a vzpomeneme si, jak ta hnusná čarodějnice čmuchá tím svým velkým špinavým nosem a jak se jí na jejím připlesnivělém jazyku dělají chutě na míchané muchomůrky, na které potřebuje naše výborné slané lidské slzy.

Dnes si čarodějnice Čmundimůra vzpomněla na onen výborný měsíc, má dobrou náladu a dává vám tuto nápovědu:

**Čarodějnice umí kouzla, čáry a máry,
a když chce, tak zmizí jako nad kotlíkem ...**

Vyberte hodící se rým k verši:

- „deště“ — K
- „páry“ — J
- „vody“ — H
- „mlhy“ — L

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

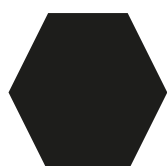
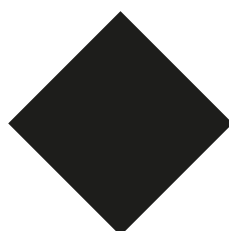
2.FOUKATÁN VĚTRNÝ

Kdysi dávno, to jste ještě nebyli na světě, žil velmi pohledný mladý muž, Foukatán větrný. Byl zamilovaný do krásné ženy a měli před svatbou. Jednoho dne se Foukatán větrný dozvěděl, že ho jeho snoubenka nemá ráda a zamilovala do jiného muže! Foukatán větrný se hrozně

rozzuřil a utekl na konec jednoho neznámého útesu, kde přemýšlel. Přemýšlel tam a stál tak dlouho, až mu vánek ledabyly rozčís vlasů, vítr rozedral oblečení a rozpraskal pleť. Vousy měl dlouhé už na tři prsty. Plynuly měsíce a roky a Foukatán větrný se sám stal větrem. Jeho dech byl ohromně silný. Uměl foukat jako vánek i jako vichr, teplý vzduch i ledový fičák. Ve dnech, kdy se Foukatán větrný prochází a má dobrou náladu, vane jen slabý teplý vánek. Těchto dnů je málo. Pak jsou dny, kdy se lidem mstí, zvláště pak mužskému pokolení. Rozzuří se a udělá tak ledový vichr, až z toho onen muž dostane pšíkavku! Ač se projevuje pšíkavka stejně jako rýma, vyléčit se nedá! Jednou jedinkrát se povedlo jakémusi mladému muži uzdravit se. Našel Foukatána větrného a prosil ho o odpuštění, protože se měl ženit. Jeho snoubenka stála při něm a několik let věrně čekala, zda se uzdraví. A díky věrnosti jeho snoubenky se Foukatán větrný slitoval a foukl na muže teplý vánek, který ho udravil!

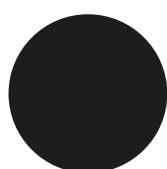
Foukatán větrný poslední dobou potkal jen samé ženy, nemá až tak špatnou náladu a dává vám tuto nápovědu:

B

K

C

J

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

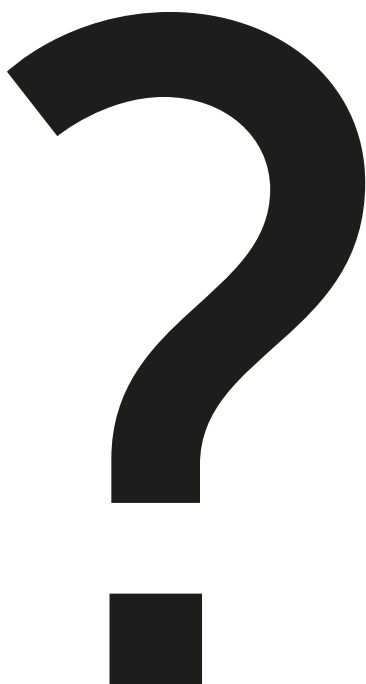
3. BLESKAVA HROMOVITÁ

Bojíte se bouřky? Kdo by se nebál? Ale bouřka nemusí být jen bouřka... Existuje totiž jedna paní, Bleskava hromovitá. Je děsivá! Když přijde, obloha zčerná, že ani černočerná tma oproti tomu nic není! Blesky jsou barevné - jednou Bleskava hromovitá vyšle zelený blesk, jindy modrý, červený a žlutý, fialový a oranžový, jaký si zrovna vymyslí. Jen vystrčíte nos ze dveří, už ho máte

upálený od jejího blesku! Bleskava hromovitá pouští i hlasité hromy, až člověku vstávají chlupy po celém těle! Jeden manželský pár se ocitl v půli cesty směrem domů a zrovna začala bouřka. Manželé si říkali: „Ale co? Obyčejná bouřka. Půjdeme dál!“ Jenže udělali deset kroků vpřed a vtom uhodil červený blesk. Manželka se lekla a přiskočila blíže k manželovi. Ten ji chytl kolem ramen, aby se nebála. Po dalších pěti krocích uhodil modrý blesk, po dalších pěti krocích zelený blesk. A jak tak manžel držel manželku kolem ramen, aby se nebála, začal se sám obávat toho, že nejde jen o obyčejnou bouřku. A jen co si tohle pomyslel, uhodil hrom. Země se zatřásla pod nohama manželů. Manžel popadl manželku za ruku a utíkali, co jim nohy a síly stačily! Už to vypadalo, že je Bleskava hromovitá dostihne a spálí je na troud. V tom se znenadání objevila tmavá postava v dlouhém plášti, chytl každého z nich za ruku a odvedla je do blízkého domu. Jejich zachránce byl moc hodný pán a Bleskavu hromovitou dobře znal.

Jelikož má Bleskava hromovitá špatnou náladu, musíte si poradit sami.

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

4. MUCHOMŮRKA PŘIČMOUDLÁ

Muchomůrek existuje téměř tisíc druhů, třeba muchomůrka růžovka, muchomůrka červená, muchomůrka zelená, muchomůrka královská, muchomůrka šedivka, muchomůrka tygrovitá, ... Ale Muchomůrka přičmoudlá, to není jen obyčejná jedovatá houba. Je to zlá mrňavá babizna s velkým kloboukem,

celá černá a sem tam fialový flíček. Schválně se ukazuje lidem na očích, protože k ní pak přijdou blíže a prohlíží si ji shora, ze spod, ze všech stran, kroutí přitom hlavami. Nakonec si ji vezmou domů, aby zjistili, co je to za druh houby. Sotva ji strčí do košíku nebo do batůžku mezi své věci se svačinou, začne

Muchomůrka přičmoudlá čmoudit svůj čmoudivý dým na jejich svačinu a nakazí ji jedem. Po sněžení takové svačinky se člověk otráví a musí do nemocnice, kde mu vypumpují celý žaludek. Před časem se jí povedlo otrávit chudáka houbaře. Když v nemocnici hledali, z čeho má tu otravu, zjistili, že je to z neznámé muchomůrky, sebrali ji a začali zkoumat. Čím více lidí muchomůrku zkoumalo, tím více lidí Muchomůrka přičmoudlá trávila. A najednou bylo v nemocnici čím dál více nemocných lidí a nemocnici docházela lůžka pro nové a nové pacienty. Nakonec jeden chytrý doktor z nemocnice rozhodl, že zakáže neznámou muchomůrku zkoumat, aby jim v nemocnici nedošla všechna lůžka.

Muchomůrka přičmoudlá má ještě stále dobrou náladu, dává vám tedy tuto nápovědu:

K

T

S

V

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

5. ŽÁBOBRČÁL PLESNIVÝ

Zcela jistě všichni dobře znáte vodníka. Jenže vodník, to je takový čistý a celkem pohledný mužský, který žije v rybníce. Kde nenajdete rybník, potok nebo jinou vodu, tam najdete močály. A v močálech žije Žábobrčál plesnivý. Podle toho také Žábobrčál plesnivý vypadá. Proto se mu také tak i říká! Ani žába, ani brčál, prostě Žábobrčál. Po celém těle má ze života v močále samou plíseň a je celý plesnivý od hlavy k patě. Abyste se před Žábobrčálem plesnivým mohli alespoň trochu chránit, musíte používat hlavně svůj nos. Proč zrovna nos a proč ne oči nebo uši? Tím svým nosem musíte pořádně čmouchat a čichat. Když jdete lesem a vyjdete na palouček,

který nakonec není palouček, ale mokrý močál, ucítíte takový prazvláštní pach, spíše smrádek. V tu chvíli rychle utíkejte pryč! On na to Žábobrčál plesnivý nevypadá, ale je velmi rychlý běžec. Stačí například uvíznout nohou v Žábobrčálově močálu, zpomalí vás to při útěku a může být zle. Žábobrčál plesnivý vás stáhne k sobě do močálu a nechá vás plesnivět v tom jeho močálu s ním. Proto vám na závěr poradíme tímto lidovým pořekadlem: „Vezměte nohy na ramena a utíkejte, co vám nohy stačí!“

Protože má Žábobrčál velmi dobrou náladu, dává vám tuto nápo-
vědu:

Malé hádě s čepičkou...

• K

• Š

• Z

• R

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

6. KINDRŽROUT OBEČNÝ

Tlustý panáček s kulatým bříškem a baculatými tvářemi.

Takto poznáte Kindržrouta obecného. Kulaté bříško a baculaté tváře má od jedení. Ale ne od jen tak obyčejného jídla! Kdyby jedl obyčejné jídlo, nebyl by tolik tlustý a velký. Kindržrout obecný si vybírá k jídlu velmi

chutné malé děti! A jak se stane, že Kindržrout obecný sní malé dítě? On si nevybírá jen chutné malé děti, ale vybírá si ty děti, které zlobí, škodí ostatním, trápí menší děti a neposlouchají rodiče. Například když zlobivý chlapeček potrápí svoji mladší sestríčku, schová jí její oblíbenou hračku, nebo ji praští. Kindržrout obecný se naštvě, začne se mu upouštět pára z uší, zatáhne svojí baculatou hlavičku do svého kulatého bříška a rozkutálí se za tím zlobivým nezbedou. Přikutálí se k němu, vystrčí hlavičku a celého ho spolkně naráz jako malinu! Malý nezbeda tak zůstane v Kindržroutově bříšku tak dlouho, dokud neslíbí, že se napraví a bude už jen hodný. Pak ho Kindržrout obecný pustí ze svého bříška ven. Kindržrout obecný začíná mít opět hlad a čeká na vás! Tak už pojďte, vy, zlobivá dítko! Přece byste nechtěla, aby nám Kindržrout obecný zhubnul a byla z něj jen maličkatá koulička? Zlobte dál, ať nám i nadále přibývá a roste nám do pěkné kulaťoučké koule!

Kindržrout obecný má plné břicho a je nadmíru spokojený, tak
vám dává tuto náповědu:

Ve všech těchto slovech se opakuje jedno stejné písmenko:

**otec , matka , dítě , sestra , bratr ,
teta , strýc , bratranec , sestřenice**

• E

• S

• T

• C

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

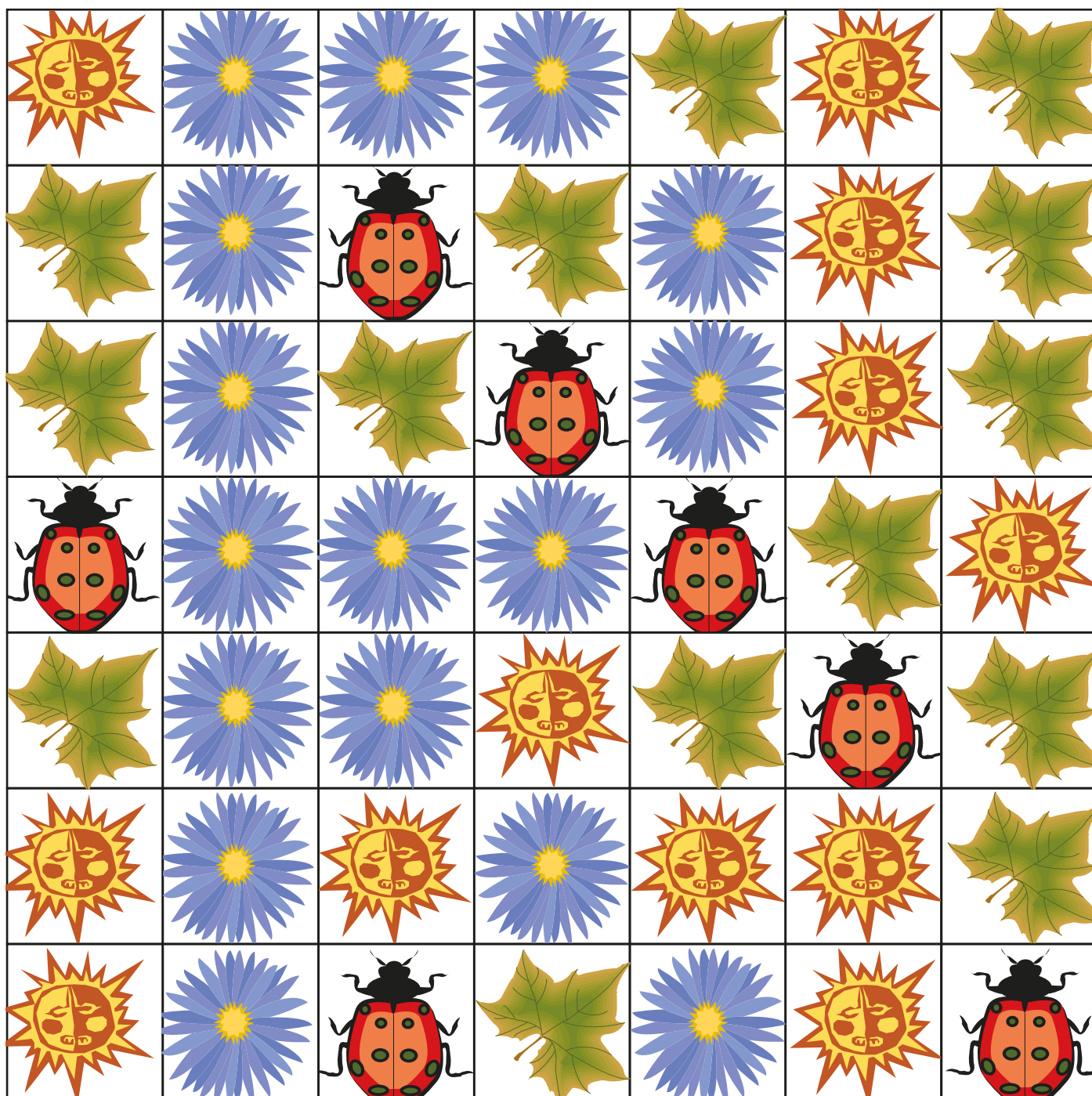
7. ČLOBRDOŽROUT LESNÍ

Kindržrouta obecného jste již poznali, ale existuje i Člobrdožrout lesní. A pokud jste si vy, dospělí, oddychli, že nějaký žrout požírá vaše malé děti, měli byste si teď přečíst o Člobrdožroutovi lesním. Ten totiž požírá pouze dospělé, protože i dospělí lidé dokážou dosti zlobit. Na rozdíl od Kindržrouta obecného je Člobrdožrout lesní hubený jako kdejaký kmínek stromu v lese. Proto se mu také říká lesní. Ale na vzhled nesmíte dát! Nejsou jen strašidla, která po jídle pouze tloustnou! Jsou i strašidla, která mají velmi dobré spalování jídla v žaludku a vůbec po jídle, tedy po sněžených lidech, netloustnou! Tudíž ani nepoznáte, kolik lidí Člobrdožrout lesní snědl! A že jich nesnědl zrovna málo! A nemyslete si, že když půjdete ve velké skupině lidí, dejme tomu sto lidí, že vás nespořádá všechny! Jak už jsme na začátku psali, Člobrdožrout lesní má velmi dobré spalování jídla v žaludku! Sebere člověka, nahrne si ho do žaludku, jeho žaludek vás hned spálí a může vesele baštit dál! Rádi bychom vám napsali, kolik máte času utéci v takové stolidnaté skupince, ale naši poslední časoměřiči nestihli změřit, jak dlouho to trvá a skončili v Člobrdožroutově žaludku. Dnes jsme opětovně poslali dalšího časoměřiče. Tento časoměřič se prozatím ještě nevrátil...

Člobrdožrout lesní má dnes výbornou náladu, proto vám dává
tuto nápovědu:

Vybarvěte pole s kytičkami a vyjde vám písmenko.

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

8. POPELOVKA PLÁPOLAVÁ

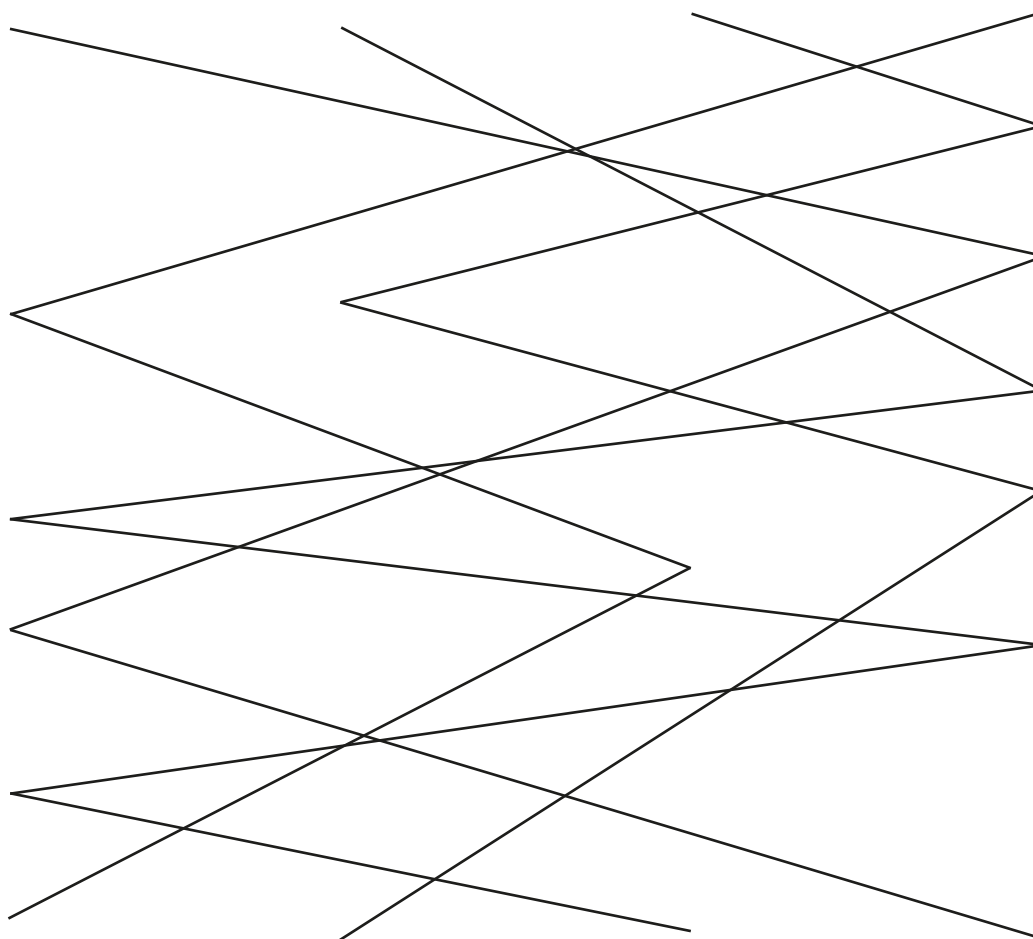
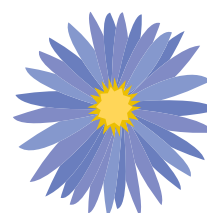
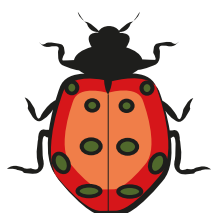
Minimálně jednou v životě jste slyšeli o nějakém lesním požáru. Někteří z vás ho možná viděli na vlastní oči! Kdo si myslel, že tyto požáry založil člověk anebo nějaké špatné počasí, je na omylu! To, co mění v lese vše na popel, je Popelovka plápolavá! Na rozdíl od ohně na Popelovku plápolavou neplatí žádná voda ani déšť. Navíc, když ve své blízkosti cítí nebo vidí ohýnek, byť jen od sirky, hned se přiřítí a začne se předvádět, jak velký ohýnek umí udělat ona sama. Proto se raději jakémukoliv ohýnku vyhněte. Tím nemyslíme jen vzplanutí od sirek, ale nebezpečné bývá i vzplanutí od lásky. Říká se, že když se někdo zamiluje, vzplane mu srdce láskou. Však také poslední svatba zde, na tomto místě, kde se ocitla Popelovka plápolavá naposledy, nedopadla zrovna nejlépe. Přijela kolona aut, svatebčané, příbuzní a známí, poslední nevěsta. Bylo krásné počasí, slunečno, místy sem tam mráček... Nevěsta šla pomalým krokem ke svému vyvolenému, budoucímu manželovi. Měla bílé dlouhé šaty se závojem až na zem. Jenže čím blíže k sobě ti dva byli, tím více jim srdce planula láskou. V tu chvíli se přiřítla žárlivá Popelovka plápolavá a začala! Snubní prstýnky roz-

tavila na placky, ženichovi na sobě zůstaly jen trenky a ohořelé obočí, nevěsta měla ze závoje popelavý troud, o šatech ani nemluvě. Svatebčané, kteří strachy neutekli, se snažili celou katastrofu zachránit vodou. Marně! Avšak nebojte se, nakonec se ti dva v pořádku vzali – jiný den. To od nich byla Popelovka plápolavá daleko!

Popelovka plápolavá dnes způsobila další požár, a tudíž má skvělou náladu a dává vám tuto nápovědu:

Sluníčko má správné písmenko.

G

D

Č

B

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

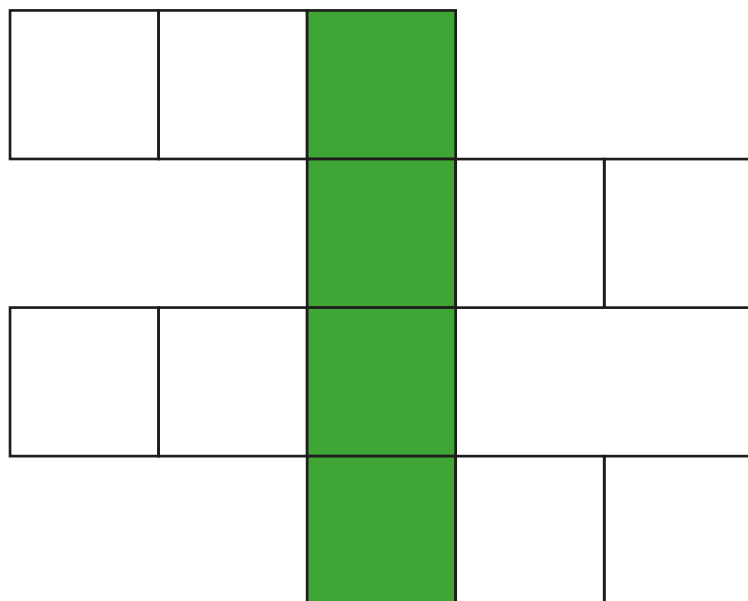
9. STROMOTLUČ HROZIVÝ

Stromotluč hrozivý vyvrací stromy ze země, hází je a stromy pak padají hlava nehlava. A právě proto byste si měli dávat pozor na Stromotluče hrozivého, protože byste o tu svoji hlavu mohli přijít. Vysoký strom, který z vysoka padá, vám může hlavu natotata rozmáčknot jako malinu. Stromotluč hrozivý vypadá jako chlap, takzvaný řimbaba, má velikánské ruce a v těch rukou má obrovitánskou sílu! Jednou rukou dokáže vyvrátit strom a druhou rukou ho dokáže hodit sto kroků daleko! Kam se na něj hrabou nějakí dřevorubci, kteří se s touto prací crcají několik týdnů. Stromotluč hrozivý má za pár hodin hotovo! Když už se ocitnete v nějakém místě, kde Stromotluč hrozivý řadí, nezbyvá vám nic jiného, než se za nějakým statným stromem přikrčit a čekat, co bude dál. Kolem vás budou lítat stromy, třísky a ucítíte čerstvou vůni dřeva. Oči raději nechte zavřené, aby vám do nich nenapadaly třísky ze dřeva stromů. Třísky z očí se těžko vyndávají. Zvědaví lidé přišli i o zrak jenom proto, že chtěli Stromotluče hrozivého vidět na vlastní oči. Jednou měl Stromotluč hrozivý zrovna hrozný den a špatnou náladu a zničil vzácný stoletý dub. Po tom, co stoletý dub padl k zemi, skočil na něj a skákal po něm tak dlouho, dokud z dubu nezbyly jen maličkaté třísky. Místní lidé, kteří dub pamatovali, vysadili na to místo dub nový, ještě malinký, a třísky ze stoletého dubu rozsypali kolem, aby ochránil malinký doubek před Stromotlučem hrozivým.

Hrůzný Stromotluč hrozivý má dnes super náladu a dává vám tuto nápovědu:

V tajence máte písmenko, které potřebujete:

- co je nad zlato
- král zvířat
- tyč, o kterou se mohu opírat
- porost stromů

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

10. REZIVKA ŠIŠKOPÁDNÁ

Když se tak procházíte po lese, může se vám stát, že uvidíte veverku. Některá zdánlivě vypadající veverka může být Rezivka šiškopádná. Už její název vám napoví, že je celá zrzavá a hází po lidech šišky pěkně zprudka. Pokud nemáte jen modřinu, končívá to hůře – boulemi nebo rozraženou hlavou a proudem krve. V jedné malé vesničce chodily domů děti s rozseknutými hla-

vami a rodiče je za to kárali, že si neumí venku ani hrát, tak aby si nezpůsobily nějaká zranění. Děti plakaly, že jim páni rodičové nevěří, že jim to dělá jakási zrzavá veverka. Děti pomalu zůstávaly doma buď s ovázanou hlavou, anebo marody jen předstíraly, protože se bály jít si hrát do lesa, kde řádila Rezivka šiškopádná. Rok se s rokem

sešel, rodiče se na děti zlobili čím dál více, a tak je vzali za ruce a šlo se na výlet do lesa. Jak sami tušíte, neměli to dělat! Rezivka šiškopádná sesbírala snad všechny šišky i nešišky v lese a udělala pěknou kanonádu! Děti už věděly, co je čeká, a kryly se. Nekrytí a nevěřící rodičové dopadli! Kromě toho, že měli rozražené hlavy, udělaly se jim po celém těle modřiny a boule, že ani v posteli nemohli ležet, jak je to bolelo! Všichni rodičové uznali svoji chybu a zašli se omluvit svým dětem! Od té doby už rodiče svým dětem věřili naprosto všechno, i když to zrovna nebyla úplně pravda.

Rezivka šiškopádná je dnes vzteklá a nemá dobrou náladu, musíte
si s nápovědou poradit sami.

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

11. ČEKULÁTKA JEDOVATÁ

Další strašidlo, které vládne jedem, je Čekulátka jedovatá. Je to paní, která dává malým dětem zadarmo sladkosti. Sice jsou sladounké, ale prudce jedovaté. Sama Čekulátka je-

dovată vypadá jako milá a sladká bytůstka. Používá sladká slova, jako například holčičko, chlapečku, děťátko, zlatíčko, broučku nebo беруško. Zvláště, když vám k takovému sladkému slůvku nabídne nějakou skvěle vypadající čokoládu, bonbón anebo zmrzlinu, za kterou nic nechce, jen váš nevinný, sladký a vděčný

pohled očí. Po té její zvláště sladké čokoládě se vám udělá špatně, upadnete do mdlob a nic a nikoho nevnímáte. Toho Čekulátka jedovatá využije, zabalí si vás do velkého košíku, který nosí na zádech, a odnese si vás do svého doupěte. Její doupě je narvané až po strop čokoládami, bonbónky a zmrzlinou. Po pár dnech mdlob se vzbudíte a jste celí hladoví! Na to Čekulátka jedovatá vytáhne výbornou čokoládu a nabídne vám ji na ten váš obrovský hlad. Neodoláte a čokoládu sníte. A za chvíli jste zase v mdlobách a vše se opakuje stále dokola, dokud Čekulátku jedovatou neomrzíte. Až ji omrzíte, pustí vás a vyrazí si hledat jinou oběť, která ji zase bude bavit tak, jako jste ji bavili vy těch posledních pár týdnů. Nebo měsíců? Však kdo si to má u takové Čekulátky jedovaté v jejím doupěti pořádně počítat, když většinu dní jste v mdlobách?

Dnes má Čekulátka jedovatá jedovatou (dobrou) náladu, tak vám
dává tuto dobrou nápovědu:

Spojte číslice čarami od nejmenšího k největšímu a dostanete
písmenko.

2

4

3

1

5

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

12. PSOVL PSOVTÝ

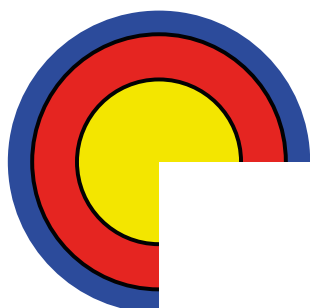
Vlkodlak je přes den obyčejný člověk a v noci při měsíci se mění na zuřivého vlka, který umí potrhát kde co a kde koho. Jeho vzdálený příbuzný je Psovl psovtý. Přes den není člověk a v noci není vlk. Ve dne i v noci je pes. Až na to, že obyčejný pes je roztomilý, hodný, milý, přátelský a má nevinný čumáček. Ale Psovl psovtý je neupravený pes, skoro vypadá, jako byste ho zrovna vytáhli z odpadkového koše. Nemile páchne, některé chlupy má dlouhé, některé krátké, některé jemné, některé drsné, jedno ucho má nahoru, jedno ucho dolů, zuby křivé, mezi zuby mu protékají lepkavé sliny a štěká tak, až vás bolí uši. Takový je Psovl psovtý. Chodí kolem lidí a žebrá. Přiběhne k vám a vy si řeknete: „Jé! Ten je tak ošklivý, až je hezký!“ Chcete ho pohladit a on najednou vycení zuby a kousne vás do ruky! Jiné je to s jeho mláďátky. Ta jsou menšího vzrůstu, vypadají jako roztomilá štěňátka s prapodivně rostoucími zoubky a nevypadají až tak příšerně jako dospělí jedinci. I tak byste si na Psovlátka psovtá měli dávat pozor! Jsou maličká, roztomilá, ale přeci jen potomci Psovla psovtého.

Snažíte se před nimi utíkat, protože se vám snažili zakousnout do ruky a než se nadějete, stihnou vám udělat díru do kalhot, trička nebo tašky. Psovlátka psovtá se pohybují dosti často ve smečce. Čím více psovlátek psovtých, tím více zraněných rukou. Pro vzpomínku na ně vám zůstane jizva nebo dvě.

Sice je dnes Psofyl psofytý opěť šílený, ale i tak vám dává svou
nápovědu:

Správná část chybějícího „koláče“ vám dá správné písmenko.

A

B

C

D

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

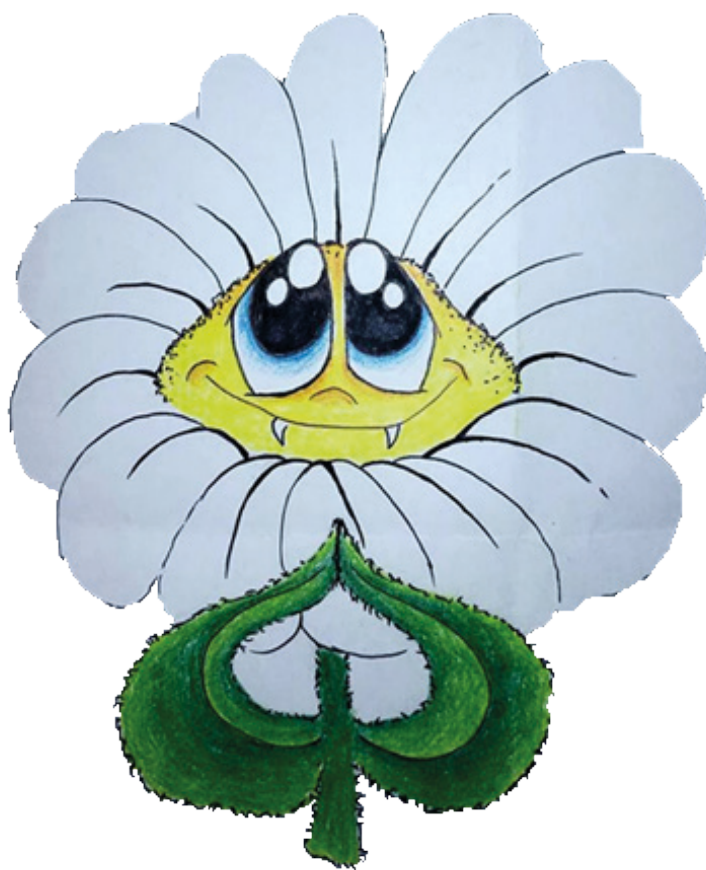
Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

13. KRASOJEDKA POPÍNAVÁ

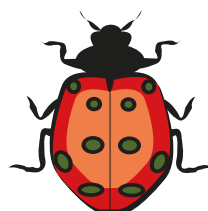
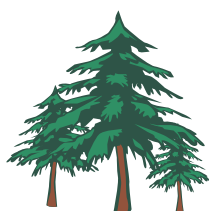
Na celém světě jsou stovky, tisíce, ba i miliony květin. Některé jsou krásné, některé jsou ošklivé, některé voní, některé nevoní, některé mají jednu barvu, některé mají snad celou paletu barev, některé jsou léčivou bylinkou a některé jsou jedovaté. A právě o té jedné jedovaté si musíte přechíst, protože je prudce jedovatá! Jmenuje se Krasojedka popínavá a může růst naprosto všude! Dokáže totiž přežít kdekoliv, ať už na horách, v nížinách, na zahrádkách, v lese, dokonce i ve městech! Vypadá zcela nevinně

- je bílá, má jemné kvítky a od ostatních lučních kvítků ji skoro nerozeznáte. To až když si ji utrhnete, bělavé kvítky jí zčernají. V tento moment už je pro vás pozdě, protože jste se jí dotkli. I když si umyjete ruce, stejně vám doma začnou od konečků prstů černat celé ruce a naskočí vám divná vyrážka s pupínky, které jsou nejprve červené a pak začínají černat. A ať budete chtít nebo ne, stane se z vás jedno z dětí Krasojedky popínavé. Zamlží se vám mysl, o kterou pak postupně přijdete. Přestanete v noci spát, a čím více budete unavení z nevyspání, tím více budete o svoji mysl přicházet. Nakonec z vás zbude napůl člověk a napůl strašidlo.

Krasojedka popínavá je dnes obzvláště jedovatá, a proto vám
pouští tuto nápovědu:

Jeden předmět se do řady nehodí – pod tím se ukrývá správné
písmenko:

Í

Á

É

Ě

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

14. ŠUPINATEC PODVODNÍ

Pozor na Šupinatce podvodního! Vypadá trochu jako vodník, ale místo nehtů na rukou a nohou má zlatavé šupiny! Má knírek jako starý sumec a neumí moc dobře některá písmenka. To asi proto, že se učil mluvit pod vodou! Chodí od chalupy k chalupě a nabízí lidem kouzelnou kapři kostičku za nehorázně vysoké peníze. Že

prý kostička každému splní tři přání. Ale místo tří přání na vás uvalí tři hrůzné pohromy! Jedna paní, paní Krista, si prvním přáním přála krásný účes, který nemá žádná jiná. Místo toho paní Kristě za jediný týden vypadaly všechny vlasy a hlavu měla plešatou zrovna jako koleno! Za poslední peníze si pořídila paruku, než jí dorostou její vlastní vlasy, které budou dozajista tak krásné, jak si přála. Přeci jen to přání asi neumí vlasy změnit - musí ty staré ošklivé vlasy vypadat, aby mohly narůst ty překrásné. Jako druhé přání chtěla mít paní Krista nejkrásnější šaty, které nemá žádná jiná. Místo toho se paní Kristě do domu nastěhovaly myši a rozkousaly jí i ten poslední hadřík ve skříni! Míjel týden po týdnu, vlasy jí narostly úplně ty stejné a myši se jí doma rozmnožily. Paní Krista si tedy potřetí přála alespoň kocoura, který by jí myši doma pochytil. Kocour se sice objevil, ale ne díky kouzelné kostičce. Paní Krista, ač se velmi styděla, se svěřila sousedům a varovala je před tímto Šupinatcem podvodním! Ti už si žádné takové kostičky nekoupili. Vy už svoji kostičku máte?

Šupinatec podvodní dnes prohrál, a proto vám musí dát svoji ná-
povědu:

Když se trojka podívá do zrcadla...

• K

• F

• E

• B

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

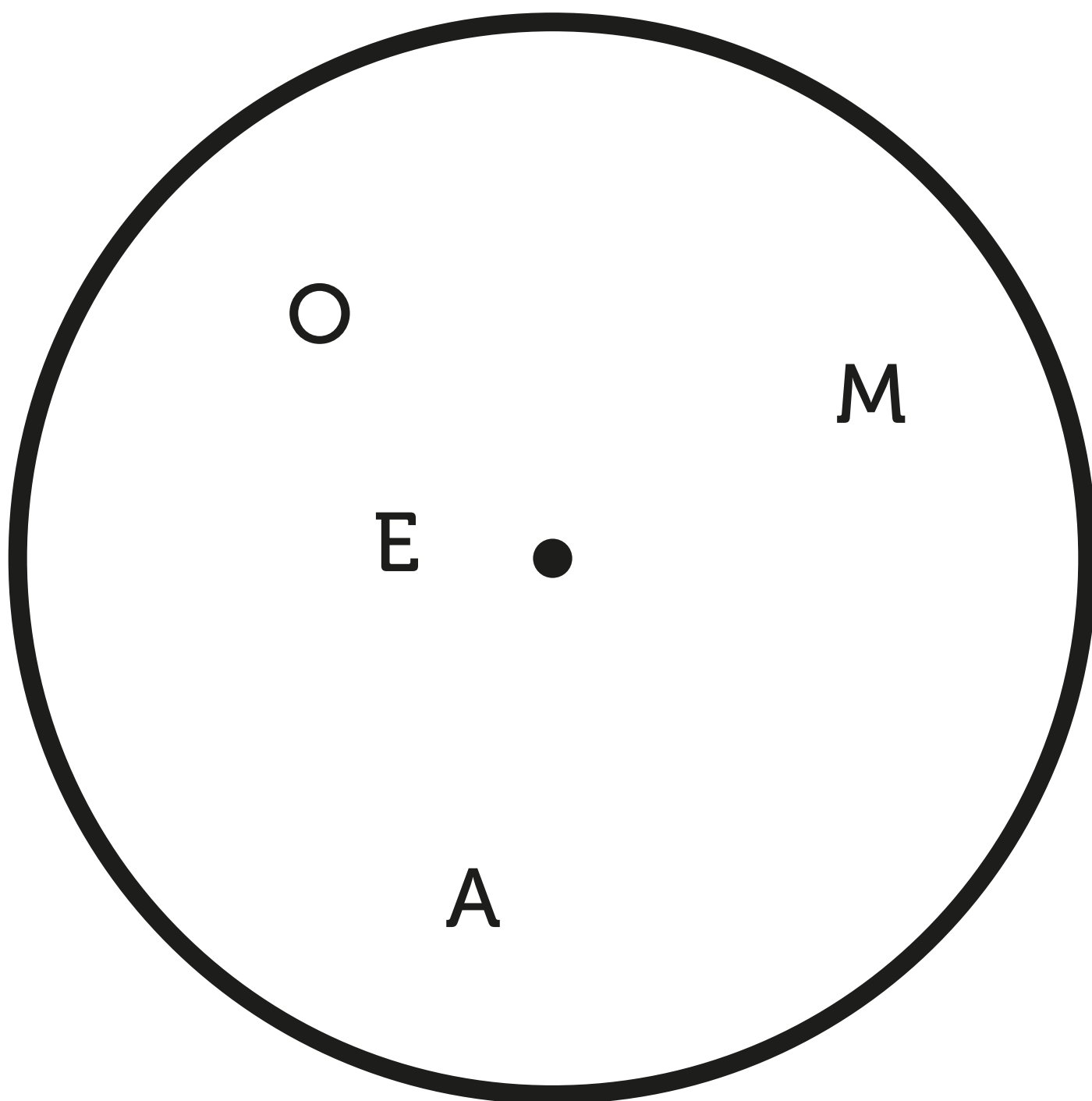
15. BAKTERIUS SVĚTELNÝ

Angína, spála, tetanus, záškrť, černý kašel, a tak dále a tak dále. To je jen pár nemocí, které jsou od bakterií. Ale kde se taková bakterie vůbec vezme? Přijde od strašidla jménem Bakterius světelný. Strašidlo vypadá jako rozteklé želé a v tom želé žijí různé bakterie svítící a prosvítající Bakteriovi z jeho želatinového těla. Podle druhu svítící bakterie má i Bakterius světelný barvu. Obyčejně jen tak stojí na místě a čeká na svou oběť. Tato oběť je zpravidla oslabená a projde Bakteriem světelným, aniž by si toho všimla. Najednou je nakažená nějakou z bakterií z jeho želatinového těla. Pokud jde venku nemocný člověk a projde Bakteriem světelným, chytí ke své nemoci ještě další nemoc, úplně jinou! Na oplátku si od něj Bakterius světelný nějakou tu jeho bakterii anebo jinou novou nemoc chytne do svého želatinového těla a může strašit dál ostatní lidi novou nemocí. A aby toho nebylo stále málo, neexistuje jen jeden Bakterius světelný, ale existují jich tisíce. Na každých sto kroků číhá jeden Bakterius světelný, od něhož se můžete nakazit. Nicméně při troše štěstí natrefíte jen na mláděčko Bakteria světelného. To v sobě má jen malé a málo nebezpečné bakterie. Což znamená, že když se nakazíte, můžete se vyléčit, nebo vás vyléčí páni doktoři. A při velké smůle narazíte na stoletého dědečka Bakteria světelného. Ten v sobě má tolik bakterií a některé jsou tak vážné, že vám ani doktoři nepomohou!

Dnes měl Bakterius světelný skvělý den, a proto vám dává tuto
nápovědu:

Které písmenko je nejbližší středu?

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

16. PLOŘÍZEK KULATÝ

Při procházce lesem by vás nikdy nenapadlo, že zde existují místa, kde leží Plořízci kulatí. Pro nejvěrnější přirovnání si představte pařez. Obyčejný pařez po pokáceném stromu.

Jenže tento pařez je pěkně škodolibý kouzelný skřítek, který škodí hlavně lidem. Určitě znáte pořekadlo, že vám „zdřevěněly nohy“! To pořekadlo vychází z pravdivých událostí! Plořízek kulatý vám totiž ty dřevěné nohy přičaruje, jen co o něj v lese zakopnete! Nejraději má zamilované dvojice, protože ty nedávají pozor, kam

šlapou – hledí si do očí a nekoukají na cestu. Zakopnou o jakýsi pařez, v tomto případě o Plořízka kulatého, a rázem nemůžou vůbec chodit. Kroutí hlavami, jak je to možné? Poté, co si vykasají kalhoty, celí zkoprní, neboť mají dřevěné nohy! Ale nejsou to jen zamilované dvo-

jice, které mají dřevěné nohy po zakopnutí o Plořízka kulatého! Však oni ani ostatní nedávají pozor, kam šlapou. Kdyby si člověk mohl dávat větší pozor na místech, kde Plořízek kulatý přebývá, nebylo by to tak hrozné. Když někdo o takového Plořízka kulatého zakopne, řekne to svým známým, aby v lese na tom místě dávali pozor. Jenže Plořízek kulatý najednou nikde! Z docela malou chvilku se umí vyskytnout na zcela jiném místě!

Kulaťoučský Plořízek kulatý vám dává svoji nápovědu:

Vyřešte osmisměrku, zbylé písmenko je nápověda.

káva , kroj , okno , oko , skok , sova

K	R	O	J
Á	O	N	E
V	O	K	O
A	V	O	S

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

17. SMRKOBÁC LÁVOVÝ

Tesařík, střevlík, beruška, chrobák, ... To je jen hrst brouků z těch půl milionu, které existují. Určitě teď vyjmenujete nejméně dvacet dalších brouků, že ano? A jmenoval někdo Smrkobáce lávového? Pokud ne, tady se o něm něco dozvíte. Žije ve stromcích, převážně ve smrcích. Umí bouchnout jako sopka, ze které se řine žhavá láva. Stačí ho rozzuřit a chrlí ze sebe hmotu podobnou lávě. Nedivte se tedy popáleným lidem procházejícím lesem, že mají jizvu nebo jim teče krev. Zcela jistě to mají od Smrkobáce lávového! Mrňavý a žhavý Smrkobác lávový je vášnivý spáč! Kdyby mohl, prospal by celý den i celou noc. Bohužel má tu smůlu, že má velmi lehké spaní a cokoliv ho ze spánku vyruší. Stačí projít pod jeho smrkem, kde zrovna spí a už je vzhůru. I kdyby se ten člověk zul a šel bosý po špičkách, Smrkobákové lávoví ho uslyší a bez váhání ho popálí. Smrkobákové lávoví žijí v malých rodinkách ve smrčcích blízko u sebe. Mají malá smrčková městečka, kde si jejich rodinka šesti až deseti členů v poklidu žije. Ale jakmile někdo rodinku vyruší, je zle. Může je vyrušit i ten nejtišší člověk. Kolikrát si rozzuření Smrkobákové lávoví popálili i vlastní domovy, své smrčky, a museli se stěhovat o les dál! Nejlepším obdobím pro lidi je zima, kdy chodí nabalení zimním oblečením, rukavicemi a pořádnou silnou čepicí, takže jim Smrkobákové většinou popálí jen oblečení. Ale v létě, kdy teploměr přesáhne třicet stupňů... Aj, jaj...

Smrkobác lávový ze sebe vychrlil svoji nápovědu:

**Vysoké jako stožár, hubené jako tyčka,
a i když se tváří tvrdě, je měkké...**

• Y

• A

• O

• I

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

18. LISTONATKA UPADAVÁ

V období podzimu padá ze stromů listí, často bývá nevlídno a vítr zanáší listí, kam byste ani nečekali, že se zanést dá. Jenže někdy se stane, že takový úkaz není počásím, ale dělá ho Listonatka upadavá. Listonatka upadavá je žena obalená listím tak, že jí jsou vidět jen oči. A když se roztočí, vypadá jako listnaté tornádo, které nelze zkrotit. Velmi ráda se

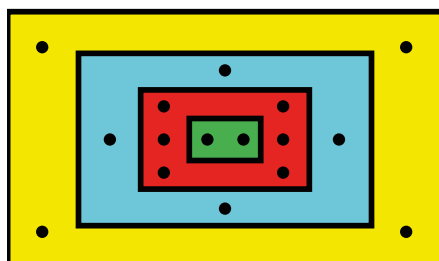

prohání podzimními dny mezi stromy a nabaluje si na sebe jejich listí, aby ho pak mohla roznášet všude tam, kde by ani být nemuselo. Třeba k vám na zahradu. Máte ji krásně uklizenou, listí shrabané, a najednou se přirítí Listonatka upadavá a celou zahradu vám zase zahází listím! Vy vstanete, opět si zahradu uklidíte a Listonatka upadavá, ta potvůrka, vám udělá pofírunk a znovu vám zahradu zahází listím! Řeknete si, že už na to nemáte dost sil a necháte to tak, jak to je. Ale v napadaném listí se můžou vyrojit různí škůdci, případně začne listí uhnívat a nemile páchnout. Tak tedy vstanete a zahradu opět uklidíte. Když už jdete zahradu po třicáté uklidit a shrabat listí od Listonaty upadavé, zapomenete v té únavě zavřít dveře nebo okno a šup, máte listí i v domě! Listonatka upadavá nenechává nic náhodě a je připravena v každou nestřeženou chvíli, kdy uděláte nějakou chybičku, jako jsou právě ty otevřené dveře nebo okno! Listí potom máte úplně všude! Na podlaze, na skříních, na stole, na židlích, na nádobí, na vázách, na poličkách, na posteli, ve vaně, v umyvadle, v... V-š-u-d-e!

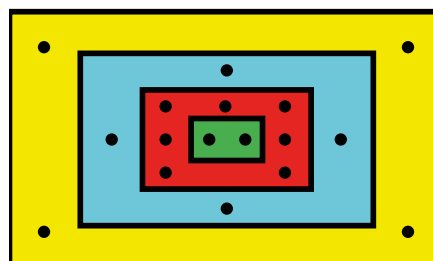
Listonatce upadavé upadla tato nápověda:

Který z obrázků je jiný?

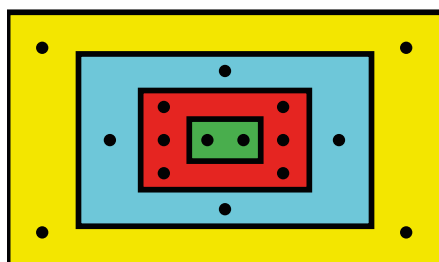
É

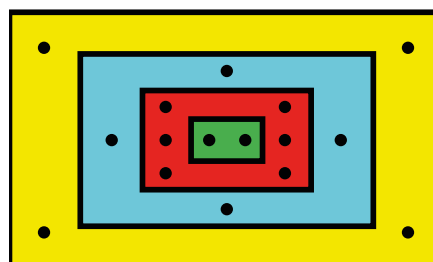
Í

Ě

Á

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY

19. KUŠBURÁC MODRÝ

Velký rozdíl mezi duchem a Kušburácem modrým je v jejich barvě. Duchové mívají průhledně bílou nebo průhledně šedou barvu. Kušburác modrý, jak vám již název napovídá, je průhledně modrý! Hodně duchů se skrývá na hradech, zámcích nebo ve starých opuštěných domech. Kušburác modrý straší v moderních domech, bytech nebo kancelářích. Někdy si zaletí do hotelu, penzionu nebo podobného zařízení, to když ho byt nebo dům už nudí. Duchové bývají vidět v noci. Kušburáce modrého

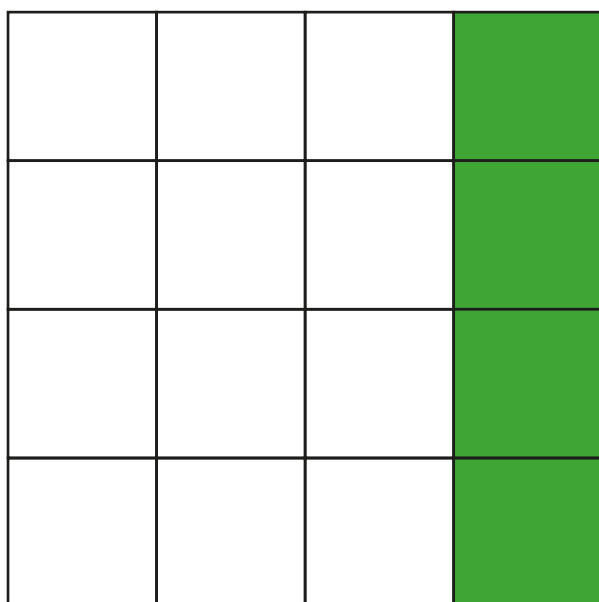

uvidíte i přes den. Duchové jsou opuštěné duše zemřelých lidí. Kušburác modrý se zrodí jen tak, z ničehož nic. A z ničehož nic také mizí. Nikdo tento záhadný jev neumí vysvětlit. Co víme je, že Kušburác modrý ještě nikdy nikomu neublížil. Ale přiznejte sami! Chtěli byste doma modré průhledné strašidlo? Nic příjemného by

to nebylo. Zvláště, když se koupete a z čista jasna se objeví modrý Kušburác modrý. Jiný příklad - po ránu vám zazvoní budík, vy se pomalu probouzíte, čekáte pohled na svůj pokoj a místo toho vám přes obličej leží modré strašidlo! Chytit nejde, přeci jen jde o ducha. Při snaze ho chytit, vám projde ruka skrze Kušburácovo modré tělo. Když nejde chytit rukou, snažíte se ho lapit do nějakého kýble nebo krabice. Ale ani tak se vám to nepodaří. Neumí mluvit, neposlouchá, nezabírají na něj bylinky ani kouzla... Tak tedy musíme počkat, až Kušburác modrý zmizí sám od sebe!

Sice je Kušburác modrý špatně vidět, ale jeho nápověda je vidět jasně:

Vyluštěte křížovku, v tajence je písmenko, které potřebujete.

první roční období

oslovení mé matky

druhé roční období

oslovení otce mé matky

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

20.KEBLUKA KVĚTOVANÁ

Pokud jste někdy něco slyšeli o vílách, určitě jste slyšeli, jaké jsou hubené, krásné, jsou milé, něžné, hodné, umí krásně a ladně tančit a mají dlouhé vlnité vlasy a v nich zapletené kvě-

tiny. Teď si přečtete o KeBluce květované. O víle, která je zlá a hodné víly nemá vůbec ráda! Ona nemá ráda žádné hodné lidi! Ani hezké lidi! Proč? Protože je sama ošklivá. Sice má ve vlasech krásné květiny jako mají ostatní víly, ale vlasy má samý suk a uzel, tvář ušpiněnou smůlou, nohy oteklé jako slon a dupe jako ježek v noci. K vidění bývá v lese nebo na paloučku u

lesa. Stačí, když půjdete v létě na procházku, unavíte se, lehnete si pod strom, odkud vidíte na palouček uprostřed lesa, kde tančí krásné ladné víly a hned se vám usíná jedna báseň. Ve snu se vám zdá o těch krásných vílách, jak kolem vás tančí a vám se spí jako miminku. O to horší je vaše probuzení. Někteří z vás zjistí hned, někteří až doma, že mezitím, co jste spali, vám Kebluka květovaná při svém tanci oblepila tvář smůlou, rozcuchala vám vlasy a kopřivami vám ošlehala nohy, že opuchly na několik dní! O odstraňování smůly z obličeje snad mluvit ani nemusíme. Každý z nás už zažil smůlu přilepenou nejen na patách, ale třeba na rukou, ve vlasech anebo zrovna na tváři! To si raději příště nějaké to koukání na krásné ladné víly odpustíte, popadnete poslední síly k odchodu a odpočínate si doma.

Kebluka květovaná je hodně zlá, a proto vám svoji nápovědu
nedá a musíte si poradit sami.

Evropská unie
Evropský fond
pro regionální rozvoj

Cíl EÚS
Česká republika –
Svobodný stát Bavorsko
2014–2020

LÁZEŇSKÉ LESY
KARLOVY VARY